

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 181.

Ellevte Session.

57de Møde.

Onsdagen den 7de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Sagd (fortsat): Fra mit Standpunkt føler jeg mig altsaa ikke kaldet til at optræde enten som Forsvarer eller Angriber af nogen af de foreslaaede Banelinier; men hvad jeg med Bestemthed maa udtale er, at det forekommer mig at være en aldeles ubegribelig Daarskab — ja, jeg kan virkelig ikke finde noget andet Udtryk — at ville præcisere en Linie, som aldeles ikke er undersøgt saaledes, at man med Nøiagtighed vil kunne paavise baade, hvor Linien skal gaae, og hvad den skal koste. Der foreligger i dette Dieblis kun nøiagtige og fuldstændige Undersøgelser af Østlyst- eller Kjøbstadbanen, tilligemed en enkelt Deel af en vestlig Bane, som gaaer fra Horsens til Bændrup; alle de øvrige Linier ere kun Projecter, som mere eller mindre ere undersøgte paa Fodvandringer eller Ridetour, men paa ingen mulig Maade underkastede en saadan grundig teknisk Undersøgelse, at man derpaa kan basere en nøiagtig Beregning over Beføstningen. Enhver, der har lidt Kjendskab til Jernbaneanlæg, maa vide, at tilsyneladende, ubetydelige Stigninger eller Hindringer i Terrainet, naar de overskride de for Jernbaneanlæg normerede Stigningsforhold, kunne udøve en ganske overordentlig Indflydelse paa Priserne, at f. Ex. naar man har havt en Strækning af flere Mil særdeles gunstigt Terrain for en Jernbane, kunne tilsyneladende ubetydelige

Hindringer stille sig iveien, som ved nærmere Undersøgelse vise sig at være saa uoverkommelige, at man tvinges til at gaae ind i et langt vanskeligere Terrain, hvor ganske andre store Udgifter ville blive nødvendige. Jeg betragter det derfor som utvivlsomt givet, at naar man skal vedtage og præcisere bestemte Linier, saa maa man holde sig til de undersøgte, og som følge deraf er man nødt til, naar man i Lovforslaget skal betegne nogen bestemt Linie som den, Regjeringen skal være pligtig at følge, at holde sig til den undersøgte Østlystlinie, eller ogsaa give Regjeringen saa frit Spillerum, at den ikke tvinges ind paa ubekjendte, muligt udsfordlige Linier. Det er det, som Mindretallet har gjort i sit Forslag; thi at det har nævnt Fredericia som et Punkt, der burde inddrages i Linien, er væsentligt en Folge af Resultatet af tvende nøiagtige Undersøgelser, som ere foretagne af det kongelige Ingenieurcorps, da denne Sag først blev bragt under Forhandling her i Rigsdagen, hvoraf det viste sig, at en Linie over Fredericia til Horsens istedetfor en Linie fra Bændrup til Horsens kun differerede med 300,000 Rd. i Prisen, og at der saaledes i denne Henseende ikke var nogen betydelig Forskjel, men at under alle Omstændigheder de locale Fordele ved at føre Linien over en ubeboet Heedeeg ganske vist ikke vare saa betydelige, at de kunde opveie Fordele ved at gaae over Fredericia, (et af Sjællands vigtigste Punkter med Hensyn til Provindsens fremtidige Forsvar) og Østlystens frugtbare Egne, hvorfra den kunde søge mod Nord til Viborg eller Aarhus. Om man vælger Aarhus eller Viborg er for mig ikke